

# ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Bursková

J. V. SLÁDEK:

## PISEŇ.

Chce-li být můj anděl strážný,  
chce-li být  
Temnotou a světlém žítí  
se mnou jít?

Tam, kde nohu ostny rani  
bludných cest,  
chce-li ty mně jedinou rukou  
přes ně vést!

Tam, kde pestré kvítí sání  
luh i les,  
budeš se mnou v kytku vázat  
májk i veseť?

A když na vše padne zima  
chlady snh,  
Ráz pak najdu vše, co zaslá,  
v očích tvých!

Na tvých prsou vše, co urval  
žítí vir,  
a v tvém věrném pousmání  
klid a smír.

JOS. VRBATA:

## CO K ŠTĚSTÍ STAČÍ.

Dvě tváře a dvě srdíčka —  
to v světě k štěstí stačí,  
a k tomu ještě popovek,  
jež hvězdá havel' ptáč!

Dvě tváře a dvě srdíčka,  
jež lásku k sobě cítí;  
a slunce nikdy nezajde  
a hvězdy věčně svítí!

## MĚMU DRAHÉMU SYNU LUMÍROVI.

Vstupuješ do života manželského s družkou, kterou jsi si vyvolil. Byl by Tebe doprovázela na další pouť životem, by sdílela s Tebou slasti i strasti, jež život s sebou nese, by Ti byla podpůrnou a zároveň společníci, by Tebe povzbuzovala ku dalšímu boji životem, by jí neležel pod tíhou únamy — duševní i tělesné! . . . To samé však bude i ona očekávat od Tebe a že povinnostem těm, při své přímé dobré povaze, která Tobě vždy sloužila jen ku etí, dostojíš, o tom jsem přesvědčena!

"Odehází z domu našeho jediný syn, jediné dítě, zbylé ze tří, které byly chlouboou a útěchou naší, však již mnoho let kryje chladná zem těla jejich!"

Syn tento, jenž nám byl náhradou za všechny, zanechal v domě našem mezeru, totiž prázdno místo u stolu, však ale v srdcích našich bude vždy zaujímán totéž místo, jako vždy, jen s jistým rozdílem, že po bohu jeho bude se vždy družiti jeho věrná společníce a naše nová dcera — Bětuška!

Práve Vám oboum, by život manželský, do nějž vstupujete, poskytl Vám oboum všechnu radost, již s sebou nese, všechnu krásu, byste byli obdřeni jen štěstím, a splnili se tužby Vašeho práni.

Žehná vám oboum:—  
Otec i máti . . .

## TEPLÍČKO.

Nejen vám, ale také nám jest teplo! — Novinári mají zrovna tu potíž jako kucharky a kuchari — stáje připravovat pokrm — jen s tím rozdílem, že kuchari sytí tělo, kdežto redaktoři zase ducha; však často při práci této se redaktoři více namáhá a více napotí, nežli kuchar, a také často dostává se mu špatné odplaty. Podobně však zrovna jako nelze se zachováti všem úpravou jídel, by chutnala, tak též nelze se zachováti všem stejně úpravou četby, neboť co se jednomu zaslouhá, to se druhému příčí, což jest jen přirozeno, poněvadž nepochybně všichni stejně nahlédly o věcech. A jest to tak správně, neboť kdybychom všichni stejně smýšleli, byl by život náš řádný, kdežto tlato způsobil různou náhledu se vzpružuje a osvěžujeme.

Kuchari však jsou přece jen výhled před redaktory. Kuchař si spíše může dopřáti nějakého odměnu, svezit svou kuchyni na čas někomu, kdežto redaktori nemají tak snadno za sebe zjednat náhradníka, neboť jeho pole jest rozlehlejší, a ar stůl spíhá jak chce vysokou, přece lid nezáleží chuti ku čtení, třeba žaludek odmítá potravu, duše přece chce vždy svoji porci a to vždy takovou, na kterou si byla vyvíkla.

Rolníci právě ve žních, když jest vedro takofka nesnesitelné, pracují na slunci, však poměrně nezakusí ani tolik, při moderní vymoženosti, jako lidé, kteří jsou uzavřeni v dusných, horkých místnostech, postrádajících čerstvého vzduchu.

Novinári mají často dvoji výhodu; za jedno hřeje vydatné sluníčko a za druhé jim často topí jejich "dobří" přátelé, tak že jim je skutečně teplíčko!

## PRÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTIŽENÉ KRAJANY.

Odevzdáno Č. N. S. celkem \$47.90  
Minule oznámeno . . . . . 10.40  
Pani Marie Hotovcová, Danube, Minn. . . . . 50  
Pani Josie Floriánová, Lucas, Kans., obsadila ozdobnou "tidu", již sama uhláčkovala a darovala. . . . . 5.00

Úhrnem na novo. . . . . \$15.90

Vážené pani Floriánové vzdávám srdečné díky ve jménu krajanů, jimž ku prospěchu se podjaly slechetného tohoto činu. Kéž by bylo více podobné ochoty mezi námi! Práce naše by byla mnohem nažší. Jména krajanů, kteří čila odkoupili, jsou uvedena v dopise pani Floriánové v tomto čísle. Budeme očekávali výsledek láhu a těšiti se na váš dopis, etě ná paní, a zároveň vám přeji brzkého úplného zotavení.

Nemálo mne potěšila pani Kálalová z Verdigre, Nebr., zasláním listku se svojí podobou, jakož i její malou vnučkou, decruskou to pana dra. Kálala z Omahy. Na podobence se nalézají obě v zachradě pí. Kálalové a to mezi samými květy. Srdečný dík, etěná paní, za vzpomínku!

Teta Vitámvasová, Echo Sanitarium, Omaha. — Milé družky "Z. H."! Nuže, byste nezapomněly, že jsem ještě na živu, tedy se sama oznamuji, že jsem! Co mě vlastně přimělo k dopisu, jest — že musíme uvěsti a uvítati naši etí, pani pořadatelku do kroužku "paní matek" (paní tehyně). Jest tomu rok, co jsem byla tímto slavným titulem (paní tehyně) poctěná. A proto, že to jméno tehyně jest všude mazané jako máslo na chléb, ar se stalo, co se stalo, vsude ta nešťastná (tehyně). Však teď jsem se již tak do toho vpravila a na jméno to zvykla, že jest mně hloupostno, jak mně reknou. A vám, etěná pí. pořadatelko, přeji to samé, co vy, milá máti, jste před rokem přála mně — by i vám plnilo se práni a naděje, kterou jste vždy skládala v pana syna a přeji vám, by vám nevěsta byla náhradou ve všem; hlavně láskou k rodičům za ztrátu milované dcery, Milostenky, což doufám, že ano, a že bude hodná, jako jest ta naše! Toť moje práni vám. — A my, pí. tehyně, všechny vás vítáme do našeho kroužku! — Stále jsem dusně vedro a dešť, jeuz by přišel vítaným, se nedostáváje. A tak člověk neví, kde by se sehladil. Na venku jest tomu přece jinak. Oněhdy jsem jela a doktorem do Valley se podívat za jednou paní, jež zde byla léčena. Horko bylo sice velké, však ale vzduch přece jen osvěžující, tak že když jsem přišel v místa, kde květ bílý jetel a vojtěška, nemohla jsem ani dosti pýchle dýchat, bych té vůně do plie natáhla. Ve Valley nebyli jsme dlouho, neboť za půl dne jsme se vrátili. A tak mám již vakače odhýté. Naše pacientky pokračují dobře a mámi nejlepší naději na uzdravení. Mám zde zase nový příklad, že to nebyla rakovina, jak lékaři říkali. Již šestnácti roků stále se léčila — že to není rakovina, až úpory — tři sta — byly vyléčeny a stářenka (lekařka) již na jaře, je by sem jela, tu ještě ji lékař řekl — nikam nepojedete, já vás budu léčit zadarmo, a použil nože, takže potom už to byla rakovina. Před stávkou s milý etěná, býti tak rozmyslen v obléčení, že nikam nejděte jít! A jestliže ano, tu se vás každý štíří. Ba vám do očí reknou. Buď raději doma a uschoď

lidem na oči! Jak se vás to bolně dotkne! Konečně se rozhodla, ar již to dopadne dobře, neb ne, že pojedje a jela. A dnes říká, že, kdyby byla jela dříve, mohla být již zdráva. A tak se stalo, již v několika případech, že sem přijde, nechají se prohlédnout. Lékař jim vše vysvětlil, jak rakovina může povstat a z jakých případů jak dlouho může to trvat, nežli se stane tak nebezpečnou, že musí pak být fežána. Prohlídky koňá zardma. Však lidé jsou sami proti sobě. Jde, poví to lékaři domáckým; ten se mu vysměje, že to podobného nie není. Lid mu věří, až ku konei sbledá, o co byl léčen. — Milé etěná a etěnářky, reknete, že mám z toho nějaké "khamión", že již kolikrát o tom pišu. To byste ale byli na omyle! Naopak, za práci a starost, kterou já zde jsem po ten čas, co tu jsem, zastávala a vykonávám a starám se o vše, jako by to mně náleželo, si myslím, že nejsem uznána. A tak některý den kdyby se společnosti něco znechutilo a někdo se jim nabídnul, že bude dělat levněji, než my, daři nám pozitivě vyhazov zdarma za všechnu naši náhu zde. Však tak dlouho, co zde budeme, budu o tom psát, boževadř jsem přesvědčena, že léčení ono není žádný humbug! A jak je odporučím každému kdo zevní rakovinou stížen jest tak že jest to nákazlivé, tomu nevěřím. — spíše dědičné a nikoli nákazlivé. Větsinou, kde toho třem osetření nemocné sama; neštím se jich, ani těch ran, z kterých jen jed výtěká. Dovedu cítit s nimi. Však mě ale bolí, když se ho mnozí i mne a reknou mně, jest i se nebojím, že se nakazím. A ak když vidím u tak mnohých hltu obavu, raději nikam nejdou než pouze kam musím, aby se mne obáli. Však ale co tu budeme, udu se vždy o věci zajímavé a ve ejnosti sdělím, neb dobrá věsná nla jest někdy dobrá.

Etěná Teta! Srdečný dík za doas! Však nebylo týdně, co jste s sobě nedala niého vědět, aby o vás nebyla poptávka — kde se je Teta Vitámvasová? — tak se tímto dopisem zajisté velice sem etěnářkám se zavděčíte. Rovněž přijmete upřímný můj dík a milou vzpomínku u příležitosti úmrtí našeho syna, jakož i za lihotivé přijetí mne do kroužku etěh tolik obávaných tehyní. Buleme vám povděčni, když nyní etětéji dopisem do "Z. H." zavítáje, za etě předem již jménem všem děkujem vám —

Pořadatelka.

Terezie Uzlová, South Omaha. — Etěná pani pořadatelko a veškeře etěnářstvo! přijmete srdečný můj pozdrav! Je tomu zajisté již neky dávnou, kdy naposledy jsem topisem do "Ženské Hlídky" připsala. Nesmíte se tomu ale ani lost málo divit, neboť při té mé etěnatosti jsem se v těch parných lnech totiž potila, že jsem akčně etě ani psát nemohla. A pak jako i ostatní jsem nejpsala na to psaní příliš pohodlné, anebo zkrátka sice — hnu a raději ete, nežli psát. — Proto ale tentokrát etěi — am přece sdělím, jak člověk jest živným, když do této zaslíbené země — Ameriky — přijde. Já ku skládání, když jsem sem přijela a při jedné příležitosti podal mně mrazinu (ice-cream), tu jakule sem jí ochutnala, mrazy mně užy. Pravila jsem tehdy, že je to příliš studené a v tom již spěchala jsem s tím na kaunna. Když ale jsem to z kamen vzala, tu ku své nu úžas měla jsem z ice-creamu eplé mléko. — Kdežto pani Košková, když sem přijela a poprvé připravili na ni "party", tu při patření takového množství balíků se těšila, co dávkou obdržela a hned jeden za druhým do spírny pěkně si je ukládala. — Já také však bylo tu její zklamání, když jedna z pani pravila — což bychom ty balíčky rozbalily a obsah jejich již podávaly, tak aby se to dříve snědlo a pak se šlo domů? Pani Košková evšem divně se tvářila a pravila — Pohleď jen, manželi, není to opovržlivost? Nejdříve mně ty dárky přinesou a nyní opět je etěhají napět. Jako to divná mođa v tehle Americe! V Čechách, když nám někdo něco přinesl, tak to nechtěl hned zase zpátky! Když ale jedna z pani sdělila zvyk již vysvětlila, tu se do poměrů vpravila a konečně usmířila, takže při nyní etěh "partách" jež jsme na 22. července pořídaly, balíčky již

pěkně nechala ležet na stole, jak je ženské přínášely. Při těchto "partách" měly jsme se skutečně dobře, tak že zdržely jsme se tam téměř až do samého rána. Musím ještě podotknout, že i tentokrát měla pani Košková strach a sice opět o stolek, aby se jí pod tíhou balíček nerozlámal — zase tedy uvedly jsme ji do nesnázi! Při této příležitosti pan Anderlík nám arál až do strhání. — Přítomní byli: Pp. Švi, Petržílkovi, Bilkovi, Zákovi, Bártovi, Zadinovi, Anderlíkovi, Jindroví, Gruntorádovi, Žurianovi, pani Krajčková, pí. Fourková, dále dvě pani, jejich jména ale jsem opomněla zjistiti, etě slé. Zadinova, slé. Bártova a konečně moje maličkost. Domnívám se, že pani Košková druhý den možná na nás hubovala, že jsme ji to v její domácnosti hodně ošpinili, neboť měla celý vnitřek stavení nově vybarvený a podlahy vyleštěné. Skákali jsme a dupali náležitě, takže varně bylo na obuvi odneseno dost. Zdá se mi, že já jsem ho měla na botkách nejvíce, neboť jsem ho na podešvích přinesla tolik, že jsem s ním celé lvěce natřela. — Nu, a jak se vám, ozmi etěnáři a spanilé etěnářky, bti to panující teplotě? Mně "ohodná nikoliv, neboť jsem již etěf na polovici jakoby uvařená, což potom ty tlusté musí obzvláště ádlo páti! — Co pak se asi stalo s tetou Vitámvasovou, že po jedni dobu ani rádkou do "Pokroku" nepřispěje? Přece není ak při těle, aby se vymlovala se se jí ruce při psaní potí? Je etě kdybych to takhle já rekla! S počátku pani pořadatelka měla lupiš tolik, že je byla nucena odčládat, kdežto nyní musí o vyplnění "Ženské Hlídky" téměř sama pečovat a se starat. To už tak žývá, je-li něco nového, tu se etěček nemůže na to vynadávat, tré-li to však etě, tu jako by vše etěvednilo a zdá se jakoby to etě etěka omrzelo, a tak je to snad i s ou naší Hlídkou! — Nuže, nyní sem toho snad již dosti napsala, ude tudíž na čas, bych dopis zakončila a něco také na příště zase si ponechala!

Etěná přítelkyně! Máte pravdu, e novota vždy táhne, však v tom o případě je to více pohodlnost; jedna totiž spoléhá se na druhou, a proto se málo vykoná. Konečně při tomto vedru není divu, že e ani do psaní nechce. No, buleme se těšiti, až se ochladí, že se zase přijde do své míry. Srdečně vás zdraví a těši se na pokračování od vás, —

Pořadatelka.

Josie D. Floriánová, Lucas, Kans. — Milené družky a vážená pí. pořadatelko! Domnívate se asi, že jsem s tou sbírkou odjela lo Ameriky, ale já jsem ráda, že odkudy jezdit nemusím. Ono to outání světem za mnoho nestojí, neboť člověk přijde na všechno, ud čímž se pozastaví. Na příklad: Když já cestovala z Chicagu lo Kansasu, jel s námi totiž v na em kupé jistý pán. Nastoupil do etěku hned v Chicagu. Asi kolem 11. hod. v noci přisedla jakási lečna a usedla asi v prostřed vozu, při čemž rozhlížela se stále, coby by asi spláčila, až náš souseď se jí ujal a v pár minutách sedla podle něho a bavili se znamenitě, až se musel člověk stydět. Já by a jsem ráda, že mé dívky spaly, neť ty sobě bedlivě všimají všeč — neobvyčejných pro ně. A tak ro jednu potulnou ženu dovolil se u mnohdy lečjaký pobuda i rádrou ženu pokládat za zboží druhu etěkého a ji obtěžuje, ovšem asi je jen do té míry, nežli ví, koho ná před sebou. — Milé družky, nebyla jsem dosti zdráva po žních, proto mně laskavě promiňte, že sem ty ostatní desáčky ještě ne vřivovala. Domnívala jsem se se mně 5 dollarů, ale zatím jsem jen 3.70 obsadila. A proto do té etěky jsem 1.30 centů dodala a koupila "money order" a zaslám lo redakce s tímto dopisem. Jestě tyto sobě čísla koupily: Nejmnovaná 30c, pí. Lidie Černá 20c, pí. M. P. z Nebr. 20c, pí. se S. D. 20c, pí. J. V. 15c, pí. Katusé Maláčeková a pí. Makovská po 10c, pí. B. S. etě. Ostatní čísla vykoupla pí. J. D. Floriánová, to jsem, prosím, jako já "Tidu" dostane ten, etě číslo bude vytačeno, což sdělím později, neb sama tah pořádat nechtě. Tímto vadávám vám díky za výpomoc pro ubohé válkou postižené krajany. — A nyní dávám tímto na vědomí všem, kdo žádali babičkino tajemství, by recept

můj užívali obrácené, tedy na pravou, neboť byl můj návod nesprávný a nyní jsem opatřila sobě ono ze spolehlivého pramene. Milé družky, přejeťe sobě ode mne ně co veselého, vyhovím vám mileráda, až padnu více humoru, až ta má slabost pomine. Zatím jest mně koněti a přeji všem mnohé zdraru a jsem — vaše přítelka. —

Vážená pani pořadatelko: Sdělíte, prosím, laskavě pod mým dohledem, kde má učitel Vojta Beneš manželku; má prý jí v New Yorku.

Etěná přítelkyně! Přijmete srdečný dík za dopis a za příspěvek pro postižené krajany. Jest to velice šlechtné od vás přiněsti takovou obět. Kéž by bylo více tak vzácné ochoty mezi námi. Národ by tím mnoho získal. Doufám, že přijde ta doba. Pan Beneš má manželku v Chicagu. Přijmete srdečný pozdrav a budu se těšiti na další vaše dopisy. V etěti Pořadatelka.

Marie Hotovcová, Danube, Minnesota, 16. července. — Etěná pani pořadatelko a všechny dopisovatelky, přijmete nejdříve můj srdečný pozdrav! Už dávno tomu, co jsem mezi vámi nebyla. Příči na toho je pouhé jen odkládání — ne tedy zámyslně, neboť dávno již jsem měla do Z. H. zavítati. Jak již jsem pravila, s tím odkládáním nikdy se člověk nikam nedostane. Že jest to pravda? Nyi etě bych vám všem ráda něco pek etěho pověděla, ale co jen? Když ad maličkosti mně bylo jen kráčet jestou plnou překážek, tak že jsem byla někdy již tak tou cestou znavená, že jsem myslela, že to ani děle nevydržím a že musím klesnouti. Ale zapřením sam sebe vzpružila jsem se a pokračovala zase dále v před, ac velm namáhavě. Nu, ale nelituji toho má česta nyní již se začíná lepěti; etěm mě cesty je, zajítí si ní kam do údolíčka a tam odtu s již nelnu. Myslím si, jak krásno to bude, obývati pěkný útubý do mov, obklopený krásnou přírodou. — samou zelení, z níž obydli vyčnívati bude, jako v té pohádké — lýcháváme. Bude to snad ještě nějaký čas trvati, než se splní práni mnou vykouzené. Nieměpevně doufám, že se toho přece jer dočkám. Nyni abych se také zmínila o tom, jak se některé lidé po dle mého skromného náhledu mylí, když jsou chytrí, tak myslí, že již jsou také vzděláni. Já však u to pohližim zcela jinak, neb chytré a vzdělanost počítám za vě lvoji. Vzdělaný člověk hledí, by povznesl spolubližní. U toho ne i zavístiti, ani zásti, on jen hledí aby lid povznesl, třeba za to odměněn nebyl podle jeho zásluhy. Ale na to on nehlídá, jeho etě etěhetný je, kráčetí pravou cestou, bu se nemusí ohlížeti, jak lid o něm soudí. Některý člověk hneče nepochopí, soudí podle svého třeba opěně, ale později pozná že se mylí. Abych se také zmínila o té chytrosti. Chytrý člověk je dosti uzavřený, ten nehlídá m jiného nýbrž hledí jen, jak by sám sobě nejkré posloužil. On se ta ké neohlíží na jiné, jestli někomu jinému ubliží, jen když sám je v výhodě. Chytrý člověk sice se raduje z toho, když jiného potká a shoda. On z toho má radost. Sa ma jsem takovou dobrou duši jedinou pozorovala. Jedna žena si stěžovala, že přišli o krávu. Jiné etěně se při tom rozčila po obléčení radost. Toť se ví, že ústa mluvila soustrastně, ale ten obléčej tomu nasvědčoval, co za bídného tvora to je. S furiantstvím jest to taky ak. Jak člověk furiantsky pohlíží na člověka skromného, tak mi připadá jako psýný pav, když se procházel mezi obyčejnou drábou, které pravil — z cesty, vary, ne sdvorila dráběti, že já něco vyšší ho jsem, vidí na perí. Tu obyčejná dráběť mu odpověděla, že má sice pěkné perí, ale obyzdné je jsou jeho nohy. Tak vidu, psýný člověče, vříš, že skromný člověk ti také vytknou etě má — jako ta obyčejná dráběť psýnému pavu. A nyní abych se také zmlula, jak zde pokračujeme. Od posledních dnů červnových máme zde velká tepla, ba skoro vedra to jsou. Dne 25. června na večer smel se nad adějí krajanů etěky mrak, a něhož nejen že se hlo mnohatí voddy, ale i kroupy padaly a ranit oves na polovici skliseť stouhly. A tak se to má i s jmenem. Kukurice byla malá, tak že ji zatloukli úpln do země, přico to ale se opět hroz sebrala. Nyni, kde je

pozemek vyšší, bujně roste, ale že se zdejší krajine je kukurice dosti pozdě sázena, tak budeme potřebovat, aby do prosince zůstalo beze arazu, tak abychom z ní něco měli. Posílám též 50 centů pro ubohé válkou postižené krajany. Zlato tomu bude týden, co jsem dopis tento psala, čekala jsem však na manžela, až pojedje do města, aby mně jež odeslal.

Etěná přítelkyně! Přijmete vřelý dík za dopis, jakož i za příspěvek pro trpěcí krajany ve staré vlasti. Bude nás těšiti, když zase brzy zavítáte do naší Hlídky, a otěkete nás, neboť se zdá, že si akto jedna s druhou pohovorme žeba jen prostřednictvím listu. Irdečně vás zdraví,

Pořadatelka.  
(Pokračování na straně 2.)

## HRST ZERTŮ.

Nula od nuly pojde. — Rezník přišel do kanceláře právníkovy. "Pane," tázal se, "když pes učiní kodu, není vlastník jeho za něj odpovědný?" "Ovšem." "Když tomu tak, on váš pes odesl mi krásnou skupovnu křtu z trámu; jste mi dužen dva dollary." "Nie nemůže být spravedlivě etěho," odvětil právník, "a na štěti jest to právě cena za radu, již sem vám nyní uděil."

"Vy pišete pro peníze, ale já pro etěť!" zvolal spisovatel v rudké hádce s jiným spisovatelem. "Ah! Každý piše pro to, etěho nejvíce potřebuje," zněla zdrcující odpověď odpůrceva.

Šestiletý neposedá byl obléčen lo velké košile. Když jí měl chvítí na sobě zvolal: "O maminko, ak se mi v té košili štýská!"

## Modní svět.



1600 — Divé šaty, s bolero, anebo bez něho. — Strih ve 4 velikostech: 4, 6, 8 a 10 roků. Jest potřeba 3 3/8 yardu 44 paleové látky na velikost 6 let.  
1397 — Šaty pro děvčátka. — Strih ve 4 velikostech: 2, 4, 6 a 8 let. Velkost na 6 roků vyžaduje 2 yardy 44 paleové látky.  
1471 — Zástěra pro dámy. — Strih ve 3 velikostech: Malá, prostřední a velká. Jest zapotřebí 5 1/2 yardu 36 paleové látky na prostřední velikost.  
1772 — Dámské šaty pro domov a na poré. — Strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palce míry přes prsa. Velkost 38 palců vyžaduje 5 1/2 yardu 44 paleové látky. Sukně při dolením okraji měří asi 3 1/2 yardu.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek strih úpln zdarma. Další vzorky za 10c jedent.

Upozorňujeme naše obdarovatele, aby při objednávce vzorků strihů vřepomenuli udáti mimo nazvané číslo mastru, jestě miru aneb etěť.

ASK FOR AND GET  
**SKINNER'S**  
THE HIGHEST QUALITY  
**MACARONI**  
30 PACE SQUARE BOSTON MASS.  
SKINNER MFG. CO., OMAHA, U.S.A.  
LARGEST MANUFACTORY IN THE WORLD